* * *

Хвилі товчуться. Дощаний поміст.
Хмарно. І небо над буєм, повитим
В дим, калатає з товченим графітом
Пасемців пари пронизливий свист.

День у сльоті розгубив катери.
Снасті — міцні, мов розкурений кнастер,
Дьогтем і доками пахне ненастя
І огірками — баркасів борти.

Линуть вітрила з вологих завіс
Березня — навскоси, лапами в мряку,
Тануть в каналах балтійського шлаку,
Жевріють в чорних відбитках коліс.

Хмарно. Човновий поклацує блок.
Пристані плещуть в холодні долоні.
Лунко бруківку ламаючи, коні
Глухо заїздять на мокрий пісок.

1915